

MÁY NGHE HÁT VÔ TUYẾN ĐIỆN

Nếu các Ngài mua một cái máy V. T. B. (T. S. F.) của hiệu **RADIO-SINDEX**, thì các Ngài ở nhà cũng nghe được hát tây, hát ta, hát lâu và tin tức các nơi nổi ngày ba lần.

Sáng 11 giờ 30

Chiều 6 giờ 15

Tối 8 giờ 45

Hiệu Radio-Sindex có bán đủ các kiểu máy V. T. B. (T. S. F.) ai ai cũng có thể mua được nhiều giá lắm, ít tiền nhiều tiền có cả. Ai mua máy thì Hiệu Sindex sẽ cho người đi đặt máy hầu tận nhà từ lễ cho các Ngài.

Ài muốn cần dùng điều gì cứ viết thư hỏi, muốn nghe thư cứ việc đến mà nghe tận hiệu Radio-Sindex không mất tiền.

Hỏi Catalogue T. D. mà xem

RADIO-SINDEX

68 Boulevard Paul-Bert — HAIPHONG

Téléphone 33 449

BÌNH-ĐÌNH

Đã cảm sao lại tha

Ngày 9 tháng tư Annam kỷ-giã nhơn đi ngang qua phủ Bồng-sơn có thấy ba chiếc auto canions chở đầy cả người mà bị quan phủ cầm ai không cho đi, kỷ-giã lấy làm lạ hỏi thăm mới biết là chuyện mô dân nên bị bắt.

Nguyên trong hạt lâu nay ít người biết làm nghề ấy, chỉ có mấy cậu thanh niên trải qua tây học mấy năm rồi về nhà, thấy hư thuy vọng, chả biết nghề nghiệp sanh nhai, nên mấy cậu họp nhau xây qua nghề buôn người, đi khắp hương thôn, đem lời ngon ngọt dụ dỗ dân ngày, mô đem bán cho sở đồn điền Ban-mê-thuot. Cũng đã nhiều phen nhưng quan trên không hề rõ thấu, chỉ sai đồng lý nghiệm cấm mà thôi. Lần này quan phủ hay tin chặn lại, nao hay chỉ do mấy giờ đồng hồ thì quan tha cả, nghe đâu có lệnh quan Công-sứ diễn ra bắt tha.

Nghị định đã có, nên quan mới sức cấm khắp nơi, thế mà nay lại tha, nghĩ thế cũng rất đáng ngờ, vì không rõ những tờ quan sát trước kia ra sao? và nghị định nhà nước đã đặt ra, là phải nói chơi hay sao? Kỳ già hỏi ra như thế nhưng trí phục hợp hỏi không đoán được. Và lại nghe ra khi này mấy cậu buôn người kia ăn quen đi mô tự-do lắm, vậy nên kỷ già đem hết sự thiệt bày tỏ ra đây, để mong trên chánh phủ rõ tình. Cảm mà còn thế, thì dân còn biết đường nào mà tuân theo?

Dân phủ Bồng sơn lai cáo.

NHATRANG

Nhà Cinema Nha-trang cần dùng một người coi máy (opérateur) một tháng, chiếu 8 lần lương một tháng 2000 người nào biết nghề và bằng lòng làm thì viết thư cho M. Trương-si-Tăng entrepreneur à Nha-trang.

Nay kính

Trương-si-Tăng

NAM-KỲ GIA-ĐÌNH

Annam học đường sẽ đóng cửa

Kỷ già mới được tin đích xác ở trong Nam giới về nói rằng, cuối tháng juin này trường Annam học đường do ông Bùi quang Chiêu làm Quản-đốc và ông Dương Văn Giáo làm Quản lý, sẽ đóng cửa, không phải để nghỉ hè, nhưng đóng cửa luôn.

Điều ấy cũng lạ: Annam học đường là một trường tư thục của người Nam lớn nhất ở Nam-kỳ, những tay chủ trương cũng đều là người có danh vọng lớn, những tay giáo sư theo từ bậc cáo độ trước) cũng đều những người có học thức cả. Thế mà nay sao lại phải đóng cửa?

Annam học đường độ họ cũng đã phải đóng cửa ít lâu vì lối thời về việc quản lý, nhưng sau lại khai giảng lại được. Lúc này mà phải đóng cửa luôn thì cũng đáng tiếc và đáng phân nân lắm.

Nhưng nghe nhất thuyết nói rằng trường này đóng cửa là để đến khi vào nghỉ hè sẽ dời làm Lycée. Như vậy thì lại càng hay.

H. B.

(Tin Saigon 26 juin)

Việc báo Jeune Indochine

Sáng hôm qua tòa án trưng trị đã họp để xét về việc báo Jeune Indochine, ông Vũ đình Dy chủ nhiệm phải phạt hai năm tù và ông Nguyễn đức Long quản lý phải phạt một năm tù, án phạt khuyết tịch.

Một việc xun-đột

Có lối 100 người là xông vào phá nhà người Ấn độ ở số 22 phố Vienot ở cảnh sát được tin đến giúp đám, có lối 40 người bị bắt.

(Đ. P.)

ĐỘC-GIẢ LUẬN-DÀN

BÀN VỀ THUỐC TÂY VÀ THUỐC TA

(Tiếp theo)

Nói về cách trị bệnh.

Trị bệnh nói ở đây là cách dùng các vị thuốc. Thuốc tây cũng như thuốc ta, đã dùng thuốc để trị bệnh, thời chỉ trị được phần vật chất thôi. Là vậy có nhiều, vì thuốc là vật chất, đã vật chất thời chỉ trị được vật chất. Cách trị bệnh tinh thần theo lối ta, cách trị bệnh tinh thần theo lối tây, còn mô hồ cả, ở đây tôi không bàn đến.

Nói về cách trị bệnh, nghề thuốc ta thua phải nghề thuốc tây, vì thuốc của Tây bảo chữa tinh thần, được tinh thần hơn. Và lại, ta chỉ biết uống, còn Tây thời ngoài cách uống, còn biết chích vào da, chích vào mạch máu. Có người nói rằng: « Tây hay dùng khoáng vật: ta hay dùng thực vật và động vật; dùng thực vật và động vật hợp với thân thể của người hơn ». Nói như thế cũng có lý. Nhưng nên biết rằng từ hai ba mươi năm nay, Tây dùng động vật cũng nhiều, nhất là phép « dùng vi trùng máu thú vật » (vaccinothérapie et sérothérapie). Phép ấy chính ông Bạt-tơ (Pasteur) phát minh ra, chính hợp với thuyết « xen lộn ». Phép ấy hiện quả lắm, nghề thuốc Tây mỗi ngày mỗi thêm trong phép ấy.

Xét những điều vừa kể ở trên, thời ta có thể kết luận thế này:

1) Tây học hay chế thuốc ta là « vô lý ». Lối chế ấy, quá đáng hay không quá đáng, trên kia tôi đã giải nghĩa rõ ràng rồi.

2) Nho học hay chế thuốc tây ít hiệu quả. Chế là « khuyết điểm phần vô hình » thời đáng hơn.

3) Nhiều người nói rằng trong thuốc ta (thuốc-bắc và thuốc-nam) có nhiều vị hay, nếu dùng các phép của khoa học chế thuốc ta, thời chắc ích lợi cho nhân loại lắm. Nói như thế cũng phải, phải là vì thuốc ta được tinh chế chưa được bảo chế chưa tinh, mà nếu muốn được tinh, tinh cách bảo chế, thời phải cầu đến các phép khảo cứu của khoa học. Nhưng ngày nào khoa học chế thuốc ta được hết cả các vị thuốc của ta rồi, ngày ấy, nếu quả thuốc ta có nhiều vị hay, thời đối với thuốc tây được một bên mười một bên tám là cùng. Vì sao? Vì có hay cũng chỉ hay được về phần vật chất thôi. Tôi trọng tưởng ảnh hưởng tương lai của Thuốc ta đối với nhân loại không phải ở đó.

4) Theo thiên ý tôi thời ảnh hưởng ấy chính ở trong cách xem mạch của người chế thuốc ta. Cách xem mạch ấy khó thế nào, trên kia tôi đã nói rồi. Vì khó cho nên đời xưa cũng chỉ có một số ít người đủ tư cách đặc biệt xét được mà thôi. Ngày nay ta khảo cứu được cách xem mạch ấy, khảo cứu thế nào cho thành được một cách giản dị số nhiều người dùng được, ngày ấy sẽ là ngày đại cách mạng của Y khoa. Mười các phép của Khoa học hiện thời để khảo cứu có được không? Tôi trọng tưởng không được. Không được là vì muốn thí nghiệm phải có vật chất, mà cách xem mạch của ta không phải ở trong vòng vật chất. Tôi nói như thế, chắc có người

PHỤ-NỮ DIỄN-ĐÀN

TRẢ LỜI BỨC THƯ CỦA NGƯỜI CHỊ EM BẠN Ở NAM-DỊNH

Được thư mới tiếp được ngày 22 tháng năm năm 1928 lấy làm vui vì vì những lời mà bạn đã gửi hồi trước.

Quý hữu ơi! chúng ta sinh gặp về cái thời đại quá-dộ này, trăm việc con đường cần thay đổi, đã có cái gì là chuẩn-dịch đầu, lại chưa biết cách so sánh, và chưa đồng tâm, nên sự sự đều phải đình-dốn lại cả. Trong thư quý hữu lại có phần nán « những người chị em mình phần nhiều từ ượng công kích nhau, mà đứng về mặt hàng quan, chứ chẳng ai muốn làm việc gì hết, như thể là ngăn trở cuộc tiến hóa rất to. » Nay tôi xin giải-quyết cái vấn đề ấy như sau này: trước hết xin bàn về cái tình tình của chị em chúng ta, rồi sau hãy nói đến công việc làm. Chị em chúng ta thường hay sẵn có cái tình hoài nghi, đó là một cái nhược-diểm, lại nhân vì cái tập-quần của xã hội bỏ buộc đã lâu đời, thành ra ít tư tưởng sáng kiến, hiểu-lành chứ không hiểu-dộng, cho sự nhàn-tuần câu thả, ngồi trong xô nhà là cao-thượng, đã hay nghĩ sợ, lại thiếu an nhàn, thì phỏng còn muốn làm việc gì nữa, cho nên khi nào nghe đến cái công cuộc chỉ, bắt buộc phải hay trái, hay hay giờ, chỉ như bị phạm hình, để cho khỏi phải làm, mà việc đời thì việc nào có lợi cũng có hại, họ hèn lợi dụng cái chỗ hại đó, mà nhất mực kẻ dè-xường, làm cho ai nấy phải ngại lạnh cái lòng ham muốn đi hết thảy.

Sách có câu: « nhân chi đa ngôn, diệc khả úy dã », người ta nói lắm, mà cũng sinh sự. Bởi vậy mà thành ra làm việc thì ít, mà nói thì nhiều, nói tóm lại, thì hạn người ung làm việc đó, cũng chưa đủ sức mà làm, còn hạn người kia thì là hạn khiếm-nhược đã hiển nhiên, không cần kể, nếu người làm việc, mà có định-kiến, thì dù ai bài-kích mấy, mà nản chí ngã lòng được.

bể rằng: — « điện » (électricité) là một « vật không thấy », « vi ta minh » (vitamines), « uyên lơ ra vi ruyt » (ultravivus) cũng là những « vật không thấy », thế mà khoa học khảo cứu được. vậy thời khoa học cũng khảo cứu được cách xem mạch ta chứ? — Vốn các vật ấy đều là vật « không thấy », cả, nhưng « không thấy » không phải là « vô hình ».

Chắc lại có người bể rằng: — nếu khảo cứu được cách xem mạch ấy mà không biết được cách trị bệnh tinh thần, thời cũng chẳng ích lợi gì! — Trong nghề thuốc, quan trọng nhất là cách tìm bệnh căn. Bết được căn của bệnh thời mới trị được bệnh. Xem mạch là bước thứ nhất. Mạch có tinh rồi thời mới bàn được cách trị bệnh.

Tóm lại, Ta có thể nói rằng: Cách năm mươi năm về trước, ông Bạt-tơ đã phát minh ra các phép khảo cứu về phần vật chất của thân thể; ngày nào có một ông Bạt-tơ khác phát minh ra được các phép khảo cứu về phần tinh thần, ngày ấy nghề thuốc mới hoàn toàn thân-diện vậy.

Trần-dinh-Nam

Ngày xưa những bất liên triết, các nhà phát-minh sáng-tạo, bao dần cũng bị người ta công-kích, phá hại biết bao phen, mà họ cứ chấp thủ nhất-kiến của họ, quyết kỳ công làm cho nên, đến khi kết cuộc, người đời mới chịu công-nhận cho là tài, là hiền vậy. Sách có câu: « Đàng quân thiên ngôn vạn ngữ, kỳ như ngô bất thỉnh là » (mặc anh muốn ngàn lời nói, mà phần tôi không nghe thời sao?) Nếu cái định kiến ta như thế, nhưng cái định kiến ấy, phải nhờ chỗ nghe xa thấy rộng, phải mất nhiều công học vấn suy ngẫm, lại phải thu đầu lịch lý chung mà làm, chứ có thiên-lệch vì một hạng nào, thì cái giá trị của cái chủ-nghĩa mình không cao, tức là không bằng trưởng ra đờ rợ.

Đoạn trên nói rằng: chị em mình không đồng tâm, và không biết cách so sánh, cái đó là do sự học chưa tới nơi, giáo-dục chưa phổ-thông, trí thức cứ so le ra mãi, nếu giáo-dục mà hoàn bị, thì người nào cũng biết cái nghĩa vụ như nhau, có hơn kém chăng nữa là về tài nghệ đặc-biệt mà thôi, còn lại hàng chị em cũng nghĩ như thế, tôi cũng làm như vậy, ai cũng siêng năng, ai cũng lo lắng cho đầy đủ với phận sự, tự khắc mà đồng tâm, còn có so sánh, thì cạnh-tranh về một cái hòa-bình, nghĩa là suốt trong mọi người, đều nên chiếm một cái địa-vị ưu-thắng phần đầu trong kho báu vô hình vậy. Như về công nghệ ta biết ham, về đức hạnh ta biết giữ, đường tình thần biết tiến tới, muốn lập thành sự nghiệp, tất phải cùng-cung tận-tụy với việc làm, như thế mới gọi so sánh nhàn nhàn.

Vậy thì chị em ta nên niệm câu: « ta sinh ra ở đời, ta sống cho xã hội » thì cứ nhăm đường thẳng mà đi, song sường thay, ở những thời đại như thời đại chúng ta bây giờ, có một cái chức-vụ mà làm.

Quý hữu ơi! Quý hữu lại có bảo cho tôi biết, an nhàn là một cái thú vị vô cùng. Phải, còn gì dễ chịu bằng! khi trước ăn bên song, gió mát trăng trong, ngâm thơ Ly-bạch, chuốc chén hoàng hoa, thi-phê một tuần, kuông ai quý nhiều đến mình,

kể vậy cũng thích thực, yên ổn thực! Song ta được hưởng như thế còn người thì sao? Chỉ ở trong cái em đêm đó, mà chịu không nổi, đau lòng đờ ruột, nhất cho những kẻ giàu lòng tư tưởng tự do.

Mấy lời kính đáp, ý bạn giường nào, sớm mong p'úc lại, may lắm! may lắm!!

Dạm-Phương

SÁCH MỚI VÀ ĐÈN NỘI HÓA

Bản báo mới n'ên được quyền sách **Lịch sử ông Kêu-luân Bô** là một nhà vi nhân thám hiểm khai tịch Mỹ-châu, của ông Bô-dinh Nghiêm lược khảo, giá 0\$20, và hai cái đèn nhỏ của hiệu Nam-thái, 1173 avenue Jules Piquet, Thái bình, tự chế tạo lấy, thử đèn kèm thì giá 0\$75, thử đèn đồng thì giá 0\$64. Xin giới thiệu cùng đọc-giá

VIỆC THẾ GIỚI

Á-BÔNG

Tàu

Dur luận người Mỹ đối với việc Tê-nam. — Một tờ báo chữ Anh của người Mỹ ở Thanh-đảo ra kỳ hôm 26 tháng vừa rồi có một bài về việc Tê-nam như sau này:

« Gần đây đi qua một phố thành Tê-nam, như vào cái thành chết vậy: không có một nhà nào mở cửa, chỉ có một hàng rất nhỏ bán các đồ ăn là còn bán cháo, nhưng cũng chỉ mở cửa mà thôi. Trên đường phố không có một người nào đi. Hình như thấy đều bị sự sợ hãi và thối chí khổ nó áp bách. Có người báo cáo rằng Nam-quân có đi ăn cướp, nhưng chúng tôi không tìm được chứng cứ. Thật thì Nam-quân đối với người Tàu và người ngoại quốc, trừ người Nhật ra không kể, họ không hề cướp bóc bao giờ. Nam-quân từng mượn nhà của giáo hội để ở, khi họ kéo đi, một vật cũng không sai. Trái lại chúng tôi trông thấy rõ ràng quân Nhật ăn cướp vàng bạc và các đồ quý trọng trong các hàng buôn cũng nhà ở của người Tàu, lại bóc lột người ta ngoài đường phố nữa. Trong nhà viên chức trường Tê Lồ đại-học cũng được người

Thuốc SIROP HAYN

Ngọc nặng
Không thở được
Hên

PHARMACIE MONTÈS - HANOI
NHÀ ĐỒNG HỒ BA CHUÔNG

HIỆU CON BƯỚM BƯỚM

ĐẠI-QUANG-DU-ỨC-PHONG 46 boulevard Tổng-Độc-Phượng, CHOLON — Chi-Điêm 47 Phố hàng Đường, HANOI

Gửi bán khắp cả mấy hiệu thuốc bắc trong xứ Việt-Nam, Cao-Man và Ai-Lao thứ thuốc nào có hiệu con bướm bướm mới là thứ thiệt. Ở xa gửi thư đến mua nếu nhà giấy thép nơi đó gửi được theo cách lãnh hóa giao ngân thì xin chiếu theo, tiền gửi hàng người mua phải chịu.

Sốt nóng 0\$10 rét 0\$15, 0\$10	Rượu Tê phong thấp 1\$50, 0\$80, 0\$20	Thước Ho bột hoàn 0\$10	Thước Cam tích 0\$10	Dân thượng hải	Vừa uống vừa thoa chữa khỏi bách bệnh 0\$25
Rượu bổ 2\$00, 1\$00, 0\$30	Thước Bô thận 2 hoàn 1\$00	Thước Giang mai 1\$50	Dầu như ý đại quang 0\$10	Huyết trung Bứu	Thước bô nhất trong hoàn cần 2\$00 1\$20
Thước Đan mắt 0\$20	Thước Điều kinh 2 hoàn 1\$00	Thước Lậu 0\$40	Nhan trừ muỗi 0\$20	Bồ phê thánh được	Thước ho rất thần hiệu 0\$80 và 0\$40

